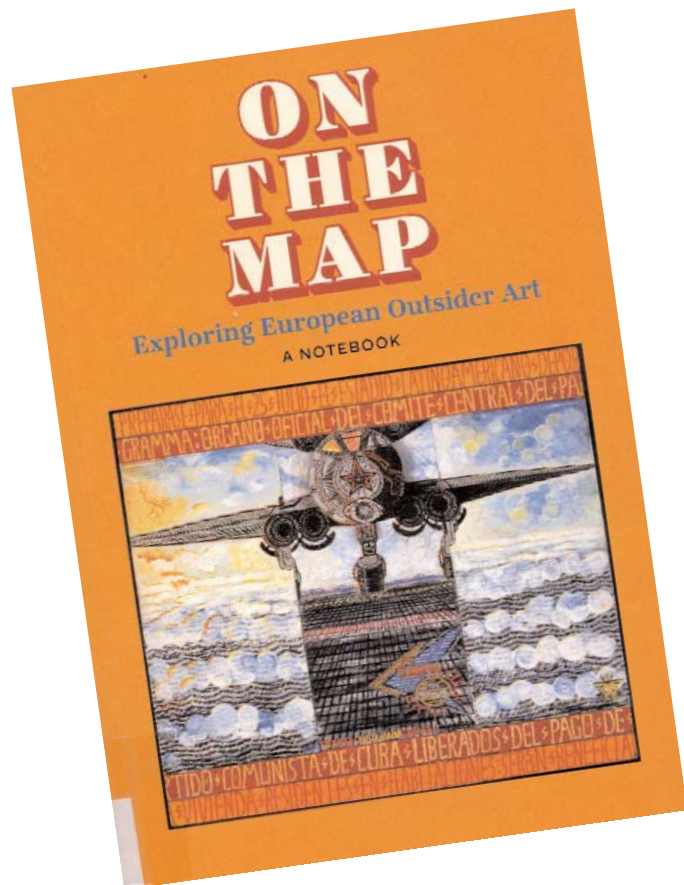

**“Outsiders on the Map”
– international conference
i Ghent**

*Af Alice Bremerstent,
museumsformidler
og Mia Lejsted,
Museumleder*

Den 26. april 2012 deltog vi i en international konference på Museum Dr. Guislain i Ghent – én af vores gode samarbejdspartnere fra projekt “Connecting the European Mind”. Anledningen og emnet denne gang var “Outsider Art” – set ud fra en lang række perspektiver præsenteret af en række oplægsholdere. Vi var over 150 deltagere fra Europa og Skandinavien, og det samlende var, at vi alle på den ene eller anden vis arbejder med dette kunstfelt. Et mere håndgribeligt fælles punkt ved denne konference var herudover offentliggørelsen af en ny bog; “Outsiders on the Map”, hvori Museum Ovartaci også er repræsenteret sammen med andre kunststeder og arbejdende værksteder rundt om i Europa og Norden.

Begrebet outsider art er overordnet set det engelske synonym for det franske art brut eller på engelsk raw art. Jean Dubuffet var kunstner og manden, der lancerede og senere redefinerede dette begreb, der dækker over kunst skabt af mennesker uden for den etablerede kunstverden – ofte nævnes mennesker med psykiske lidelser som eksempel. Dog er den engelske betegnelse typisk bredere i opfattelsen af, hvad “uden for den etablerede kunstverden” dækker over.

Og af samme grund giver det stor variation i værktøjer, tilblivelse og ikke mindst kvaliteten.

De seneste årtier har Art Brut genren – Outsider Art – vundet større popularitet og bevågenhed. Der er efterspørgsel på kunstmarkedet, “man” vil gerne se, købe, eje kunst, der går imod konventionerne, noget som ingen andre har eller har set – og kunst, der måske oven i købet rammer os på følelserne.

Og det gav da også anledning til begrundede overvejelser og debat på konferencen. Er Outside ved at blive til Inside, og bidrager det til en undervurdering af værkerne? Når der går økonomi i genren, og forskellige kunsthaller, gallerier og museer promoverer kunsten, sker der en professionalisering. Skal denne kunstform vises på traditionelle udstillingssteder, eller er det overgreb, når man skifter kunstnerens egen kontekst ud med et

nyt og strømlinet udstillingssted? Hvilken form for præsentation og i hvilken sammenhæng giver man disse værker de bedste betingelser? Værkerne skal vurderes på kvaliteter som al anden kunst, men måske bør det “nye” udstillingskoncept gå i retning af at skabe en helhed? At vise kunstneren som kunstner og i “udstillingen” arbejde mere med værkets herkomst i præsentationsform og formidling – som en kunstnerarbejdsplads.

Endelig skal man give Outsider-begrebet en tanke, forstået på den måde, at det lægger sig mere til kunstneren end til kunstfeltet som sådan. Det retter fokus på, hvem og hvilken baggrund personen har – mere end kunsten og kvaliteterne heri. Derfor ynder vi langt hellere at anvende Raw Art begrebet på Museum Ovartaci i ønsket om, at det åbner øjnene for de ekstra dimensioner, man kan opleve i værkerne – og inden for denne kunstverden.